

Szelezsán János

1934-ben Battonyán született.

1958-ban az ELTE TTK alkalmazott matematikusi szakán szerzett diplomát.

1969-ben MTA kandidátusa lett.

Több területen tartozik az elsők közé. Részt vett az első hazai számítógép építésében, az első program, az első programozási szakdolgozat, az első programozási szakkönyv szerzője. Jelentős szerepet töltött be a hazai számítástechnikai kultúra kialakításában, és a számítástechnika oktatásában.

1957 és 1970 között a MTA Kibernetikai Kutató Csoportban (KKCS) dolgozott, ahol végül igazgatóhelyettes lett.

1970-1975 az Országos Tervhivatalnál alapító tagként igazgatóhelyettes volt.

1976-1985 KSH Államigazgatási Számítógépes Szolgálat (ÁSZSZ) igazgatója.

1985-1992 SZÁMALK-nál) tudományos igazgatóként, valamint annak Oktató és Konzultációs Központjában igazgatóhelyettesként dolgozott.

Oktatói munkája két felsőoktatási intézményhez kapcsolódik.

Évtizedekig másodállásban az ELTE-n tanított,

1992-ben alapítója volt a Gábor Dénes Főiskolának (GDF), ott volt tanszékvezető főiskolai tanár, végül rektor. Jelenleg professzor emeritus.

Munkásságának fontos részét képezte a szakmai testületekben való részvétel. Ezek többek között: TIT Kibernetikai Szakcsoport (1959-1964, elnök), NJSZT és elődei (1964-1990, alapító tag, főtítkárhelyettes, alelnök), Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége (MTESZ) Országos Elnökség (1976-1980), MTA Számítástudományi Bizottság (1973-2004), MTA Tudományos Minősítő Bizottság (TMB) Matematikai Szakbizottsága (1974-1986); International Federation for Information Processing TC-7 (1976-2008), az MTA Acta Cybernetica, és az Információ Elektronika folyóiratok szerkesztőbizottsága.

Kitüntetései: MTESZ Díj (1978); Neumann-díj (1979); Munka Érdemrend ezüst fokozata (1983); Fényes Elek Díj (1987);

Budapest, 2013.